

FYLKESMANNEN I NORD-TRØNDELAG

Miljøvernavdelingen

Saksbehandler: Anton Rikstad

Deres ref.:
Vår ref.: 2009/3379

Vår dato: 10.07.2009
Arkivnr: 440

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Høring Endringer i frilufsloven Lov om friluftslivet av 28. 06.1957

Vi viser til Deres brev av 14/5-09.

Bakgrunn

Å skape gode rammer for friluftslivet er av uvurderlig betydning for naturopplevelse, rekreasjon, velvære og folkehelse. En viktig forutsetning for friluftslivet er allemannsretten som er hjemlet i lov om friluftslivet av 28. juni 1957 nr. 16 (frilufsloven). Allemannsretten er den enkeltes rett til ferdsel, opphold og aktivitet i naturen uavhengig av hvem som eier grunnen. Frilufsloven bygger på en avveining mellom hensynet til uhindret utøvelse av allemannsretten og grunneiers disposisjonsrett over egen grunn. Før frilufsloven trådte i kraft, fulgte allemannsretten av sedvane.

For å opprettholde friluftslivet som en naturlig del av folks liv, er det viktig at allemannsretten videreføres og utvikles. På bakgrunn av en samfunnsutvikling med økt utbyggingspress som i stadig større utstrekning medfører at det settes opp ulovlige stengsler og skapes økende hindringer for friluftslivet, finner Miljøverndepartementet at det er nødvendig å styrke allemannsretten ved at det gjøres endringer i frilufsloven. De viktigste forslag til endringer er

- Forbud mot ferdsel i skogplantefelt oppheves
- Allmennheten bør kunne ri eller sykle over vegstrekninger i innmark som leder til utmark
- Forbud mot telting nærmere enn 150 meter fra beboelse foreslås opphevet
- Forbudet mot å vanskeliggjøre lovlig ferdsel ved stengsel utvides til også å omfatte vanskeliggjøring av lovlig opphold, bading og høsting
- Det innføres hjemmel til å ilegge tvangsmulkt dersom stengsler ikke fjernes

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag støtter i hovedsak departementets forslag til endringer av Frilufsloven. Allmennhetens rett til opphold og ferdsel i skogplantefelt er etter frilufsloven svært begrenset. Samtidig er hogstflater ofte gode bærplasser og sedvane tilsier at allmennheten nytter disse bærplassene uten konflikt med grunneier.

Fylkesmannen mener imidlertid at skogplantefelt fortsatt bør være synliggjort i loven. Varsomhetsomtale for skogplantefelt bør slik sett synliggjøres i lovens § 1, og ikke bare i forskrift. Ferdsel i skogplantefelt bør imidlertid kunne foregå til fots. Inntil foryngelsen er godt etablert viser erfaring fra enkelte tilfeller at det er behov for å synliggjøre behovet for at det tas hensyn i forbindelse med ulike sportsarrangement, motorferdsel og øvelser i utmark.

Årsaken til at skogplantefelt i dagens friluftslav er definert som innmark er at etablering av skog etter avvirkning skal ha en beskyttelse fram til at skogforyngelsen er godt etablert og sikret. Det er relativt kostbart å plante skog, og de nyutsatte plantene er sårbare for tråkk. Det er derfor et poeng at plantene får anledning til å bli robuste, slik at kostbar foryngelse ikke blir påført skader. Problemet er størst i områder med tett befolkning.

Dagens lov gir ikke allmennheten adgang til å ri eller sykle over vegstreking som ligger i innmark. Fylkesmannen mener at § 3 ikke bør endres slik som foreslått.

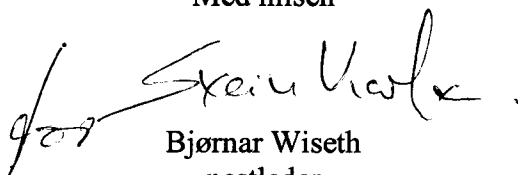
Veier som går over innmark er oftest driftsveger som er anlagt i forbindelse med næringsutøvelse, for å effektiviserer og rasjonalisere gårdsdrift og arealbruk. I tillegg har driftsveier som funksjon å skåne jorda og plantene fra unødvendig kjøring med tunge maskiner og redskap.

Lovfesting, slik at allmennheten kan ri eller sykle over slike veistrekinger, vil kunne medføre driftsmessige ulemper og fare for ulykker. Ofte er slike veier kun bygd for å gi rom for traktor og redskap, og gir ikke plass for andre trafikanter ved passering. Det kan derfor oppstå farefulle situasjoner ved passering, hvor sykkelist/rytter vil være den "svake" part. Floghavre er et uønska ugras, som det hvert år legger ned store ressurser for å bekjempe. I hestefor er det delvis mye havre, som kan inneholde floghavre. Noe av havren går ufordøyd gjennom hesten. På denne måten kan floghavre spres. Videre kan kontroll bli vanskeliggjort, da vanlig havre og flogharve ligner på hverandre.

Konklusjon:

Fylkesmannen støtter departementets forslag til endring av friluftslaven med unntak av forslaget om adgang til å ri eller sykle over vegstrekinger i innmark som leder til utmark. Varsomhetsomtale for skogplantefelt bør synliggjøres i lovteksten.

Med hilsen

Bjørnar Wiseth
nestleder
(e.f.)

Anton Rikstad